

Entrevistem al Martí Monsó, estudiant de mobilitat a Trois-Rivières (Canada)

“Fer una estada de mobilitat és la millor manera d’engrandir l’experiència acadèmica i vital, descobrint allò que hi ha més enllà de la pròpia facultat, arreu del món”

El Martí Monsó, alumne de 4t curs del grau en Història, va realitzar una estada a la Université du Québec, Canadà, durant el primer semestre del curs 2019-2020. En aquesta entrevista ens explica la seva experiència:

- Què et va motivar a participar en el programa de mobilitat?

L'oportunitat de conèixer un nou país i una universitat amb uns mètodes i continguts diferents.

- Per quin motiu vas escollir aquest destí?

La veritat és que, com bé saben els estudiants dels darrers cursos del grau en Història, unes de les tradicions historiogràfiques més importants durant les darreres dècades han estat la francesa i l'anglosaxona. Així doncs, el Quebec fou un indret que em cridà molt la atenció, ja que es tractava d'un enclavament francòfon enmig d'una Amèrica del Nord majoritàriament anglosaxona. Vaig creure que seria un lloc on ambdues corrents eren susceptibles de confluir, oferint als seus estudiants el privilegi de poder-les conèixer ensems i de ben a prop.

- L'allotjament és un tema que preocupa a molts alumnes a l'hora de marxar fora. Quin va ser el teu procés per trobar-ne?

Simplement vaig seguir les indicacions donades per l'ORI (l'Oficina de Relacions Internacionals), on es recomanava sol·licitar l'allotjament a les residències de l'UQTR. El procés fou ràpid i senzill. Vaig demanar una cambra pel més d'agost i la reserva em fou confirmada al cap de poques setmanes. Malgrat que la primera nit vaig passar-la en un motel, l'endemà pel dematí l'encarregat de les residències em va donar les claus de l'apartament.

- Com va ser el procés d'adaptació?

Bé, tot i que els únics estudiants internacionals no-francòfons apart de mi fossin una altra noia catalana i un grapat d'alemanys, vaig sentir-me benvolgut des del primer moment. D'una banda, la UQTR ofereix un munt d'assistència i atenció als estudiants internacionals. De l'altra, els habitants del Quebec són persones summament obertes i acollidores, sobretot quan s'assabenten que parles la seva llengua i mostres interès envers la seva cultura. En el meu cas, vaig estar compartint pis amb tres quebequesos provinents de diferents indrets de la província, que en tot moment varen vetllar per a que estigués bé i obrir-me la porta a la seva llengua, cultura i fins i tot gastronomia.

- Trobes grans diferències entre el sistema educatiu del lloc actual amb el de Catalunya?

No gaires. Els canadencs tenen un sistema de crèdits molt similar al català. Els seus cursos també solen comprendre cinc assignatures valorades en sis crèdits europeus de tres hores setmanals cadascuna. En aquest sentit, és molt fàcil quadrar horaris i fer conversions per als estudiants catalans.

D'altra banda, un aspecte que m'ha sobtat és el fet que aquestes tres hores es solen impartir seguides amb una pausa de deu minuts enmig (si el professor així ho disposa). La majoria de docents aprofiten aquest fet per dur a terme classes molt ben definides temàticament. Atès que les sessions son molt llargues, els professors solen abordar un bloc sencer del temari en cada classe, el qual és ben dividit en una introducció, diverses parts, i una conclusió. Malgrat que a molts estudiants catalans aquest format els pot semblar *a priori* molt més difícil de pair que les nostres dues sessions separades d'una hora i mitja, crec que permet realitzar classes molt més complertes tant pel que fa a la metodologia com als continguts.

- Pel que fa a les diferències culturals, quines has trobat més curioses?

Pel que fa a l'àmbit universitari, crec que la UQTR presenta un campus que pot cridar bastant l'atenció als estudiants de la nostra Universitat. Aquest, està situat a les afores de la ciutat de Trois-Rivières, just al costat del gegantesc centre comercial *Les Rivières*. Tanmateix, més enllà de les facultats i residències, els estudiants poden gaudir de gimnasos, restaurants, pubs, etc. connectats via passadissos subterranis, que hom agraeix durant els dies de neu i fred. Crec que aquestes facilitats, entre d'altres, provoquen que un gran nombre d'estudiants nacionals i internacionals considerin altament convenient quedar-se a viure a les residències, fent del campus de l'UQTR un indret molt òptim per a conèixer i l'estil de vida universitari nord-americà. No obstant això, cal ressaltar que Trois-Rivières és una ciutat repleta de llocs d'interès i festivals de tota mena que fan inevitable que de tant en tant els estudiants surtin a gaudir de la *Capitale de la Poésie*.

- Com ha estat l'adaptació a un altre idioma?

Bé, malgrat que en principi complia amb els nivells de llengua requerits pel programa de mobilitat, he de reconèixer que no vaig caure en que el francès que jo sabia era l'anomenat estàndard o parisenc. Al principi fou un bon repte comprendre *le parler québécois* (dificultat que compartia fins i tot amb els francòfons nadius que venien d'Europa). Afortunadament, pel que fa a l'àmbit acadèmic, els professors acostumen a fer servir un francès força estàndard, que qualsevol estudiant amb el nivell de llengua recomanat podrà comprendre sense problemes.

Pel que fa a l'idioma, també destacaria que molts quebequesos, i sobretot els joves, solen usar alguns mots o expressions angleses a l'hora de parlar. A més, la Universitat dona per fet que els seus alumnes dominen la llengua anglesa a la perfecció, i alguns professors donen materials escrits en aquesta, ocasionalment. Per tant, malgrat que no sigui del tot necessari, considero que tindre un bon domini de l'anglès no serà sobrer per als propers estudiants que vulguin anar a estudiar al Quebec.

- Quins llocs has pogut visitar del país de destí que més t'han cridat l'atenció?

A part dels seus abundants parcs naturals i les grans ciutats com Montreal, Quebec, Toronto etc., crec que una de les visites més recomanables que hom pot fer al Quebec son els petits pobles pesquers situats a la desembocadura del riu *Saint-Laurent* com Tadoussac. Més enllà del seu encant i el fet de poder degustar el bacallà amb més fama de tota l'Amèrica del Nord, hom pot llogar unes petites barques de pescadors i veure des de pocs metres nombroses espècies marítimes com balenes blanques i blaves (l'animal més gros que ha existit mai) en ple hàbitat natural.

També recomanaria als propers estudiants que vagin al Quebec, i pateixin la virulència del seu *frette* i les fortes nevades, d'aprofitar els vols econòmics d'arreu de l'Amèrica del nord cap a Florida, el destí

predilecte dels canadencs a la fi de la *session d'automne*. Més enllà de les seves conegudes platges i l'agradable clima tropical, ciutats com Miami son centres summament cosmopolites on hom pot gaudir d'una gran oferta cultural i gastronòmica. Les mostres d'art urbà de *Wynwood Walls* o les nombroses exposicions situades dins la històrica *Freedom Tower* en son un bon exemple.

- Quin valor afegit ha aportat l'estada de mobilitat a la teva formació?

Com ja he introduït al principi de l'entrevista, l'estada al Quebec m'ha permès aprendre un gran nombre de continguts nous a través d'uns punts de vista molt diferents als de casa nostra. És evident que hom pot considerar que alguns aspectes formatius seran millors i d'altres no tant. No obstant això, no tinc cap mena de dubte sobre que el fet d'estar immers en un ambient acadèmic tant divers i distint al que m'és propi, ha contribuït en gran manera a la meva formació. Doncs, entre d'altres coses, m'ha obligat a qüestionar-me tot allò que havia après i la manera en què ho havia fet fins ara.

**- Quins consells donaries als futurs alumnes que volen realitzar una estada de mobilitat?
Recomanes que visquin aquesta experiència?**

Per descomptat, no se m'acudeix una millor manera d'engrandir llur experiència acadèmica i vital alhora. Si els hi apassiona allò que estudien els hi recomanaria, com feu Horaci, que s'atrevisin a saber, a conèixer. En aquest cas, allò que hi ha més enllà de les seves pròpies facultats, arreu del món.